

Vienā plostā

Strenču 3x3 saieta avīze, 13. jūlijs

Pirmdiena. Plostnieki sasauc draugus, Gaujā ieslīd **otrais plosts.**

Nedēļa meistaru galvaspilsētā

Ar dāsnu sauli, bagātīgu goda soli, muzikantiem balkonā un simtiem labdienu Strenču 3x3 saiets ir atklāts.

“Mīļie mācekļi, zeļļi un meistari!” Tā Strenču 3x3 saieta atklāšanā mūs uzrunāja saieta vadītājs Rolands Auziņš, vēlot, lai šonedēļ mācās mācekļi un zeļļi un arī meistari pilnveidojas savā meistarībā, ar smaidu nododot savu māku citiem. “Šonedēļ te būs meistaru galvaspilsēta,” teica Rolands.

Saieta vadītāji labi zina, ka Strenči ilgu laiku gatavojušies, lai mūs te mīļi uzņemtu. Kā teica saieta vadītāja Baiba Auziņa, ne reizi vien problēmas risinājums piedāvāts, vēl pirms aptverts, ka kāda problēma vispār ir. Strenči ir Baibas dzimtā pilsēta, un atklāšanas brīdī klāt bija arī viņas tētis Uldis un mamma Dace.

To, ka, saietu gaidot, viss darīts godam, ar komplimentu uzlielēja arī Latvijas 3x3 mamma Inese Krūmiņa. “Strenči ir nomazgāti pilnīgi tīri,” tā Inese teica par lietiem mākonī, kas savus dāsnos pilsētas atsvaidzināšanas darbus kā nomērīts pabeidza tieši līdz saieta sākumam.

Uzrunāt citam citu ar “tu” – to Inese atgādināja, atcerēdamās savu Madlienas

3x3 sarunu ar valodnieku un folkloristu Austri Grasi. Toreiz viņa, trīsdesmitgadīga skolotāja, saietā nespējusi atteikties no uzrunas “jūs”. To dzirdot, Austris teicis: “Tu man atrodi vienu latviešu tautasdziesmu, kur viens latvietis otram saka “jūs”!” Līdz šai baltai dienai tādu tautasdziesmu Inese nav atradusi, tāpēc atgādina: šajā nedēļā cits citam sakām “tu”.

Vēl Inese uzsvēra, ka par amatnieku nestrādā – amatnieks vai nu ir, vai nav. Tieši tāpat kā trīsreiztrīsnieks – vai nu ir, vai nav. Un mēs esam!

Ar pateicību par to, ka saiets notiek tieši šeit, trīsreiztrīsniekus sveicināja namamāte – Strenču pamatskolas direktore Dace Gaigala –, kā arī Strenču apvienības pārvaldes vadītājs Jānis Pētersons un Valmieras novada pārstāve Evija Nagle. Viņi atgādināja, ka Strenčos ir skaista daba un aktīvi, viesmīlīgi cilvēki, bet Valmieras novads var lepoties ar savu izaugsmes veiksmes stāstu. Tāpēc – spēcīgās ģimenes, laipni lūgtas Valmieras novadā!

Lolita

Saieta Darba grupa.

Ko darīsim rīt?

Otrdiena, 14. jūlijs

8.00–8.40 Ķermeņa un gara atmodināšana (skolas priekšā)

9.00–9.30 Brokastis

9.40–10.20 Rīta TV, rīta dziesma (sporta zālē)

10.35–12.45 Rīta ievirzes

13.00–13.45 Pusdienas

14.00–16.30 Pēcpusdienas ievirzes

16.30–17.00 Brīvbrīdis

17.00–18.45 Pievakares ievirzes.

Apvārsnī – Rolands Polītis, filmas *Plostam jāiet plostas ceļš* režisors.

19.00–19.45 Vakariņas

20.00–21.45 Sporta spēles ģimenēm un draugiem (stadionā pie skolas)

21.45–22.00 Vakara pasaciņa, vakara dziesma (stadionā pie skolas)

22.00–23.00 Danči bērniem un ģimenēm (kultūras namā), vakara viesis (skolā), vakarēšana (skolā)

Sveicinājam, vēlējam!

Svētdien, **12. jūlijā**, vārdadienu svinēja **Indriķis Gobiņš**.

Šodien, **13. jūlijā**, dzimšanas dienu svin **Marta Žogota**.

Rīt, **14. jūlijā**, vārdadienu svinēs

Oskars Auziņš, Oskars Rozenblats un Oskars Brakmanis.

Sociālajos tīklos publicējot ierakstus par Strenču 3x3, noteikti pievieno mirklbirkas #3x3_Latvija, #Strenču 3x3, #Strenču pamatskola, #Valmiera. Valmieras novads

3 svarīgas ziņas

- Stāvlaukums skolas priekšā paredzēts tikai īslaicīgai automašīnu novietošanai, lai izkrautu mantas. Pie skolas ilgstoši drīkst atrasties tikai medicīnas personāla un darba grupas automašīnas.
- Depozīta glāzes lūgums nest atpakaļ izmazgātas. Visu vakaru drīkst izmantot vienu glāzi, atpakaļ to var atnest arī pēdējā dienā. Citādi alus vīram viss vakars paies, mazgājot glāzes, nevis tirgojot mums alu.
- Danču zālē lūgums nenest ēdienus un dzērienus, lai saudzētu gan grīdu, gan pašiem sevi.

Iepazīšanās ar apkārtni

Iepazīšanās ar Strenčiem uzreiz pēc saietā atklāšanas bija tāda, ka vai prātā sajukt! Avīzes komandai izdevās atrast lielāko daļu objektu, bet pilnajam komplektam mums diemžēl pietrūka laika un spēka.

Sākām diezgan atbildīgi, bet ātri vien sapratām, ka tieši skolas apkārtnē nevaram atrast nevienu attēlā redzamo objektu. Kad bijām aizgājuši līdz baznīcai, sākām apsvērt, vai mums vispār vajag atrast visus objektus, jo 10. punkts – alus darītava – kartē ir trakoti tālu. Atradām. Bet... komanda salūza, un turpmāko ceļu veica tikai divas redakcijas pārstāves – Madara un Iveta.

Tālākajā orientēšanās posmā vieglāk nebija itin nemaz – viesu nams tālu, peldvietas tuvumā esošais koks maz līdzinās

attēlā redzamajam veidojumam (labi, ka vietējie peldētāji palīdzēja), bet pie estrādes ir mežonīgi daudz koka skulptūru, turklāt vakariņu laiks jau pavisam tuvu.

Metam mieru. Piekusušas, pārkarsušas un ar daļēji izpildītu uzdevumu dodamies ēst. Pie galda dažs labs riteņbraucējs gan lepni paziņo, ka viņu komandai veicies labi, bet mēs izskatoties noskrējušās. Ha! Mēs pat neskrējām.

Iveta

Viss atrodas TUR

“Esiet sveicināti 69. Latvijas 3x3 saietā!” tā Strenču estrādē trīsreiztrīsniekus uzrunāja Iepazīšanās vakara vadītājs Ēriks Zeps, un viņam gluži kā lidmašīnas stjuarte asistēja Madara Auziņa.

Tagad mēs zinām, ka viss atrodas TUR. Skola atrodas TUR. Kultūras nams atrodas TUR. Arī viesu nams un Mūzikas skola atrodas TUR. Nu zinām arī to, kā kuru sauc, un tas nekas, ka visi vienlaikus saucām katrs savu vārdu. Zinām arī to, ka pavisam 3x3 saietā piedalās 400 dalībnieku un saiets ilgs 160 stundas un 45 minūtes – jā, tieši tik precīzi.

Uz skatuves kāpa rīta, pēcpusdienas un pievakares ieviržu vadītāji, katrs nostājoties tādā pozā, kas visprecīzāk raksturo

konkrēto ievirzi. Vaigā ieraudzījām arī citus darītājus – kurš gādās par naškiem, kurš par skaņu un kurš par veselību.

Ar lustīgiem dančiem mūs priecēja Strenču kultūras nama vidējās paaudzes deju kolektīvs. Jau pirmā deja “Sieviņ’ brauca mežā” solīja, ka būs labi, un bija ar – nākamajā dejā “Es bij’ puika, man bij’ vara” Strenču vīri smagos graudu maisus mētāja tā, it kā tie būtu piebāzti ar mīkstām pieneņpūkām. Bet pēdējā dejā, spīdot spožām slaucenēm, noskaidroja labāko slaucēju – Goda rakstu lepni saņēma Ilvija Kokina. Un ko vēl mēs pamanījām? Uz skatuves kāds dejojājs lasīja Strenču 3x3 avīzes “Vienā plostā” pirmo numuru!

Lolita

Saieta ģimenes

Rakstniece Luīze Pastore šogad pirmoreiz atbraukusi uz 3×3 kopā ar vīru Andreju un abiem bērniem. Ceļu uz saietu parādījis vīrs, kuram ar 3×3 saistās spilgtas jaunības atmiņas, īpaši par leģendāro Zagli. Par saietu Luīze daudz dzirdējusi arī no ģimenes draugiem Kārļa un Evas Krūmiņiem, ar kuriem kopā ik vasaru tiek svinēti saulgrieži.

Sākumā Luīzi mulsinājis lielais dalībnieku skaits, tomēr, atrodot savas ievirzes, viss nostājies savās vietās. Viņa izvēlējusies rotu kalšanu, mezglošanu un puzuru darināšanu. Puzuri īpaši uzrunājuši, jo nesen kopā ar māsu atcerējās, kā tos taisījušas bērnībā. “Šogad sapratu, ka emocionāli prasās pirkstiem pieskarties kaut kam, kas nav dators un

Kad pirksti grib prom no datora

teksti,” saka Luīze. Darbošanās ar rokām viņai kļuvusi meditatīva un nomierinoša, lai gan agrāk nav gribējies ne zīmēt, ne šūt, pat ne pogu piešūt.

Amatu prasmes ģimenē nav svešas. Luīzes tēvs bijis galdnieks un darbmācības skolotājs, mamma – latviešu valodas un literatūras skolotāja. “Ar lepnumu saku, ka esmu galdnieka meita, bet arī skolotāju gēns ir dzīvs,” viņa atzīst. Arī Andrejs prot mājās gandrīz visu salabot, uzbūvēt un izdomāt praktiskus risinājumus. 3×3 viņš izvēlējis ievirzi Ķermenis un balss mijiedarbībā, jo viņam tuvs teātris, kā arī alus darīšanu.

Savs rokraksts senā amatā

Inga Geduševa no Valmieras vada Celošanas ievirzi, bet saietā piedalās pirmoreiz un atbraukusi kopā ar mazdēlu Teodoru Jefimovu. Iepriekš viņai jau bijusi pieredze citās nometnēs, piemēram, Trejdeviņos un Deviņās saulēs, taču to norises laiki bieži pārklājušies ar 3×3. Tāpēc Inga priecājas, ka šoreiz beidzot izdevies pievienoties.

Īpašs ir kopā pavadītais laiks ar mazdēlu, kuram pēc dažām dienām piedzims mazā māsiņa. Ikdienā abiem nesanāk būt kopā tik daudz, tāpēc saiets dāvā iespēju dalīties pieredzē un piedzīvot ko jaunu.

“Viņš jau dzied dziesmām līdzi, ko agrāk nekad nebija darījis,” priecājas Inga.

Celošana ir sens arods, ko Latvijā pieprot salīdzinoši maz cilvēku, tāpēc Inga uzskata, ka šī prasme jāvairo. Viņa mācījusies arī pie Ineses Krūmiņas, tomēr uzsver, ka katrai celotājai izveidojas savs rokraksts. Inga auž arī lielajās stellēs, ziemās glezno un spēlē pūtēju orķestrī. Ikdienā viņa ir pirtniece, vada pirtīžas maziem bērniņiem un krustabu godus. Īpašs gandarījums ir tad, kad ģimenes atgriežas un stāsta, ka piedzimis jau nākamais bērniņš.

Foto: Baiba Krūmiņa

Septiņi amati, astotais pats

Bērziņu–Avenu ģimenei šajā 3×3 tika uzticēts īpašs gods – saieta atklāšanā uzvilkt Latvijas karogu. Tiesa, pie masta ģimeni pārstāvēja tikai Indulis ar meitu Elzu. Inese pēc labajām pusdienām bija devusies pusdienlaikā un, kā pati smejas, “kā bērniņš aizgājusi gulēt”. Āris “palīdzējis” Inesei, savukārt Lelde palīdzējusi atpūsties ģimenes jaunākajai atvasei Albertam, un tā viņi nebija pamanījuši atklāšanas laiku. “Esmu pateicīga par šo godu, un man patiesi žēl, ka tā sanāca. Nākamajā saietā pusdienlaiku negulēsim,” sola Inese. Āris bilst, ka informācijas šobrīd pārāk daudz ir digitālā formātā, tāpēc nevar izsekot svarīgākajam.

Amatu ģimenē netrūkst. Lelde apguvusi pasākumu organizēšanu, bet pašlaik vēlas sevi saistīt ar psihoterapiju. Āris smejas un atgādina: “Septiņi amati, astotais pats, deviņais – bads.” Viņš lepojas ar vectēvu kalēju, un pašam tuvs gan koks, gan metāls.

Ineses dzimtas saknes ved no zemniekiem līdz pedagogiem. Arī viņa pati ir pedagoģe, bijusi gan skolas, gan 3×3 saietu vadītāja, bet vēl vēlas iemācīties aust lupatu dekļus kā vecmāmiņa Paulīne un Bērzaines 3×3 saietā apgūs grozu pīšanu. Savukārt

Induja mīļākais amats ir amatu apvienošana, bet no atbildes par savām amata prasmēm viņš izvairās.

Eva

Foto: Baiba Krūmiņa

Logo atgādina par ko ļoti būtisku – ikviens amats ir vērtīgs. Zīmē simboliski atainota saieta tēma Amats. Tajā redzams plosts ar plostnieku un mācekļiem vai, citā lasījumā, plostnieks ar pasažieriem. Šī zīme

simbolizē amata pēctecību, prasmju nodošanu tālāk un kopīgo ceļu, kurā pieredzējis meistars savas zināšanas nodod nākamajai paaudzei.

Logo atklāj arī amata hierarhiju – lai kādā lomā mēs būtu, ceļā uz kopīgu mērķi esam savstarpēji saistīti un cits no cita atkarīgi. Tā ir arī zīme par ģimeni, kurā ikviena prasmes un amats ir nozīmīgs – vai tā būtu ēst gatavošana, galdniecība vai kāda cita ikdienā un dzīvē svarīga prasme. Īpaša nozīme ir arī krāsām. Pelēkā jeb sudraba krāsa saucas ar rotkalšanu, brūnā jeb bronzas krāsa – ar ādas apstrādi un keramiku, savukārt zelta krāsa – ar kokapstrādi. Protams, šīs krāsas var simboliski atspoguļot arī citas ievirzes un amatus.

Strenču 3x3 saietu logo autors ir Aleksis Sarma. Viņš zīmējis logo arī citiem 3x3 saietiem – Malnavai 2008. gadā, Zaļeniekiem 2008. gadā, Viļāniem 2015. gadā, ir līdzautors Mālpils saietu logo 2022. gadā un Preiļu saietu logo 2023. gadā.

Aleksi, kā top saietu logo? Tu ilgi domā un tikai tad dari, vai uzreiz ķeries klāt un – gatavs?

Atkarībā no tēmas un saietu vietas. Kad uzzināju Strenču un Bebrene 3x3 saietu tēmas, sākotnēji man bija doma pašam piedāvāt zīmes abiem saietiem, bet nekādi neradās idejas, tāpēc atmetu. Tad pagājušā gada 10. oktobra rītā WhatsApp no Baibas Auziņas saņēmu piedāvājumu veidot Strenču 3x3 saietu zīmi. Piekritu šim izaicinājumam, un trīs līdz četrus dienu laikā tapa skice. Sākotnēji visādi izdomājos, kā zīmēt parādīt amatu, līdz izdomāju, ka jāpalasa, ko vispār nozīmē amats, un tā tapa zīme.

Kā tu nonāci 3x3 kustībā?

Pateicoties mīļajai krustmātei Mārai Tupesei. 1999. gada decembrī, kopā ejot no Latvijas Nacionālā teātra, Mārai izteicu vēlmi aizbraukt uz kaut vienu 3x3 nometni. Tā nu es kopš 2000. gada piedalos 3x3 saietos. Paldies, krustmāt, tev par to!

Kuri brīži saietos tev ir īpaši tuvi?

Būt starp savējiem, vakara dziesma, Daudzinājums.

Pastāsti, kura nometne un kāpēc tev sevišķi palikusi prātā?

Man visi saieti, kuros esmu piedalījies, ir mīļi. Katrs saiets ir īpašs. Rucavas 3x3 2001. gadā Brīvā mikrofonu pauzē dažiem klausītājiem stāstīju anekdotes. Raunā (2000), Rucavā (2001) spēlēju dažus dančus kopā ar Ilgu Reiznieci un Andri Davidonu, Naukšēnos (2009) uzdrošinājos pie Vivitas Skurules dziedāt korī, un tā varētu turpināt... Bet īpašs paldies par uzticību, ka varēju būt darba grupās Limbažu 3x3 (2024) un Baldones 3x3 (2025) saietos.

Jautāšu tev ļoti drosmīgi. Esi cilvēks ar īpašām vajadzībām. Vai vari pastāstīt, kas īsti ar tevi noticis?

Kad 2009. gadā stājos augstskolā, uzņemšanas komisijas locekle teica, ka man ir speciālas vajadzības, nevis īpašas vajadzības, jo katram cilvēkam ir kāda īpaša vajadzība: vienam kafija, otram kas cits. Bet, ja nopietni, tad es tāds piedzimu. Man ir iedzimtas anomālijas.

Ko tu vecākiem iesaki atbildēt bērniem, kuri jautā: mamma, kāpēc tam puisim ir tik mazas rociņas?

Pateikšu, ko labāk neteikt, lai nesabojātu bērni. Vienā 2009. gada pasākumā, kurā piedalījos, bija mazs puika, kurš uz mani skatījās, skatījās, un tad nejauši dzirdēju vecmamma atbildi tam puikam uz šo jautājumu: "Tāpēc, ka viņš bērniībā bija nepaklausīgs." Vajag padomāt, ko saka maziem bērniem! Labāk atbildēt, ka

puisis tāds piedzima vai cietis nelaimē, vai pēc kādas nopietnas saslīmšanas.

Vai ir kaut kas, ar ko tev grūti pašam tikt galā?

Atrast otru pusīti. Bet, ja nopietni, tad palūdzu citiem cilvēkiem veikalos padot no augstākiem plauktiem kādu preci. Tā kā esmu augumā mazs, grūtāk atrast piemērotu apģērbu, kas būtu domāts pieaugušiem vīriešiem, tāpēc meklēju drēbes bērnu un jauniešu nodaļās. Ar visu darbu pieredzi, kompetencēm, pat apbalvojumiem, man ir grūti atrast jaunu darbu.

Kur tu ņem prieku un interesi par dzīvi?

Vienkārši tā ir. Tā kā man invaliditāte ir kopš bērnības, man nav dzīves pirms un pēc.

Kur tu strādā un ko dari ikdienā?

Šobrīd strādāju par lietvedi Valsts robežsardzes Operatīvās vadības pārvaldē, darbojos arī Latvijas 3x3 padomē.

Zinu, ka tev ir brīnišķīgs hobijs – fotografēšanās kopā ar zināmiem cilvēkiem. Cik foto jau ir tavā kolekcijā?

Es neskaitu foto, bet personības. Kopā esmu nobildējies ar 140 zināmiem cilvēkiem. Gribētos nofotografēties kopā ar Artūru Skrastiņu un Ilzi Ķuzuli-Skrastiņu, Mirdzu Martinsoni, Uldi Dumpi, Ģirtu Jakovļevu.

Saki, vai tev ir kāds sapnis?

Piedalīties Austrālijas 3x3, Garezera 3x3 (ASV) un citos 3x3, kā arī paceļot pa pasauli.

Lolita

Jautājums mācekļiem

Ko tu jau proti un ko vēl gribi iemācīties?

Indriķis Gobiņš

no Rīgas: "Man ļoti labi padodas spēlēt futbolu, jo viegli varu pielāgoties situācijai – varu

stāvēt vārtos, varu sist pa bumbu. Pagaidām gan Pasaules kausā nespēlēju, to tikai skatos.

Šonedēļ gribu iemācīties kalt rotas vēl labāk. Jā, katru reizi 3×3 eju tieši uz rotkalšanu, esmu izkalis gredzenu, bet šoreiz gribu izkalt saktu. Taču sākšu ar pastalu taisīšanu, jo man vispār patīk darbs ar rokām. Nākotnē gan vēlos būt fiziķis vai izgudrotājs, jo tas mani ļoti interesē."

Elza Hermīne

Cekule no Rīgas: "Tautas dejas man padodas vislabāk – tādas ātras, jautras. Protams, esmu

piedalījies arī Dziesmu svētkos, kur ne tikai dejuju, bet arī palīdzēju skolotājai vadīt bērniem rotaļas, iepazīstinot viņus ar folkloru.

Šonedēļ pati arī vadīšu ievirzi, gribu iemācīties labāk strādāt ar bērniem. Ģimenē esmu jaunākais bērns, tāpēc man nav pieredzes, kā pieskatīt citus. Bet visvairāk 3×3 gribu iemācīties dejojot laikmetīgās dejas, jo tas pilnīgi noteikti ir kaut kas atšķirīgs no tā, ko jau protu."

Elīna Lembacher

no Austrijas: "Es ļoti labi protu peldēt gan kraulā, gan uz muguras. Man labi padodas taisīt

rokassprādzes no sīkām, sīkām pērītēm. Tur vajadzīga ļoti liela pacietība, bet, to darot, es relaksējos. Man vispār patīk viss radošais.

Šonedēļ iešu uz improvizācijas teātri, kas man ir kaut kas pilnīgi jauns, un uz rotkalšanu. Vēl nezinu, ko kalšu."

Iveta

Ievirzēs

Vilks pērienu saņēma

Svētdienas Vakara pasaciņa apliecināja – to klausīties var nākt gan mazi, gan lieli, jo tā ir gan droša iespēja izsmieties, gan līdzdarboties stāstā.

Latvijas Jaunatnes teātra režisore un aktrise Laila Kirmuška un aktieris Jānis Kirmuška uz skatuves ballīti iegriezās ātri. Patiesībā viņi bija trijātā – Laila, Jānis un pelēks dzīvnieks, kaut kas starp peli un ļoti lielu peli. Nu, vismaz pelēks tas bija.

Vispirms vajadzēja atrast šī vakara pasaku, un Āris Avens ar vienu rokas šķirteni izvēlējās pasaku "Vilks saņem pērienu". Nu tad sākās! Acumirkļi Jānis pārtapa par resnu vērsi ar vieglu gaitu un devās prom no mājām, kur viņu gatavojās nokaut.

Drīz vien pasakas stāstītājiem ievajadzējās te cūku, te zosi, te vilku baru, te ziedus, te slaidāko bērzu birzīti. Šķaļas skatītāju ovācijas skanēja brīdī, kad

pasakas sižets pagērēja avenu. Nav taču jāiet meklēt tālu prom, ja mums ir savs avens – Āris Avens. Arī slaidākā birzīte nebija jāmeklē – brangais vērsis ātri atrada Katrīnu Krūmiņu.

Vērsis māju uzcēla, vilki bargi gaudoja, viens razbainieks pat ielīda namiņā, bet dabūja pērienu un tika izmests. Savukārt vērsis ar saviem draugiem noteikti vēl šobaltdien labi dzīvo savā namiņā.

Noteikti nāc uz Vakara pasaciņu arī šovakar – varbūt būs puķe, bet varbūt zoss.

Lolita

Trīs veidu biežpiens

Divas izbijušās skolnieces – Klāra Sidoroviča un Rita Bogustova – Jauniešu brokastīs sagaidīja 15 dalībniekus. Tā kā vīrieši esot labākie pavāri, arī šajā ievirzē vairāk ir puisi. Tiesa, izskanēja arī jautājums, vai visiem būs kaut kas jādara, uz ko Rita atsmēja, ka jautātājs laikam domājis tikai paēst. Nekā – būšot jāstrādā visiem.

Lai virtuvē varētu sadarboties, vispirms ir jāiepazīstas – jānosauca savs vārds un ēdiens, kas vislabāk garšo. Pārliecinoši uzvar suši un burgeri, dažiem patīk gaļa, zupa, plānās pankūkas vai pelmeņi.

Pirmajās brokastīs, protams, latviešu ēdieni: trīs veidu biežpiens – saldaiss, parastais un ar zaļumiem – un divu veidu auzu pārslu putra, vārīta ūdenī vai pienā. Pēc diviem ne visai veiksmīgiem mēģinājumiem atcerēties, kā kuru sauc, jaunieši sadalās grupās un izvēlas, ko tieši šorīt gatavos. Visvieglāk darbs sokas parastā biežpiena gatavotājiem, bet putras vārītājiem talkā jāņem pat mākslīgais intelekts. Citas grupas

secina, ka maizi griezt ir viegli, bet ķiploku – sarežģīti.

Kad ēdiens būs pagatavots, notiks degustācija, lai noskaidrotu, kurš biežpiena pagatavošanas veids ir visgaršīgākais. Ar putru šorīt būs vēl interesantāk: to garšos ar aizvērtām acīm un centīsies noteikt, vai var atšķirt, kura vārīta pienā un kura – ūdenī.

Katrā nākamajā dienā ievirzē būs kādas citas valsts brokastis: angļu, ukraiņu – iespējams, šīs būs visgaršīgākās, jo ceps biežpiena plācenīšus –, franču ar kruasāniem, šveiciešu un spāņu, kurās gatavos čurros.

Ievirzes vadītājas tikai nedaudz uztraucas, vai pietiks produktu – labi, ka veikals ir tuvu – un vai visiem garšos.

Iveta

Mācekļu stāstiņi

Mācījusies cirka skolā

Kate Pastore (9) no Rīgas.

Katei patīk izpausties radoši – viņa dejo tautas dejas, dzied un zīmē. Savulaik Kate apmeklēja arī cirka skolu, kur mācījās žonglēt un pat braukt ar vienriteni. Par to viņa joprojām atceras ar smaidu un cer kādu dienu atgriezties, jo toreiz bija vēl pavisam maza.

Pīnīte ap Zemeslodi

Vigo Polozkovs (7) no Rīgas.

Kates brālis Vigo ir īsts darītājs. Viņš spēlē basketbolu, ātri skrien, grebj no koka bultas savam lokam un pat tamborē. Par

savu lielāko tamborēto pīnīti Vigo ir pārliecināts – tā noteikti ir tik gara, ka varētu aptīt apkārt visai Zemeslodei.

Arī mājās netrūkst talantu – mammai visvairāk patīk tamborēt. Viņa lieliski prot arī krāsot sienas, bet ikdienā raksta grāmatas, jo ir rakstniece. Savukārt tētim pa spēkam ir gandrīz jebkurš saimniecības darbs – viņš gatavo gardu ēdienu, salabo visu, kas salūzis, un pat mūrē ķieģeļus apkārt kamīnam. Savā darbā viņš ir profesionāls datora sargs.

Grib būt pavārs

Artūrs Bergholds (8) no Siguldas.

Artūram patīk visu izmēģināt pašam. Viņš ne tikai labi peld un zīmē, bet arī neapjūk virtuvē – prot olu uzcept un cīsiņus ar makaroniem pagatavot. Kad izaugs liels, viņš gribētu kļūt par pavāru vai varbūt meistaru, kurš no koka spēj izveidot visdažādākās lietas.

Artūra mamma draudzējas ar datoriem, lai gan strādā par kravu vedēju. Tētis remontē kuģus, opis ir traktoru lietpratējs, bet omīte vienkārši lieliski lasa. Vēl viņam ir kaķis, kurš pats iemācīties uzkāpt divstāvu gultas augšējā stāvā, kur mierīgi nosnausties.

Ievirzēs

Ar ritmisku āmuru kladzoņu

Lai atrastu Rotkalšanas ievirzi bērniem, vispirms jādodas cauri virtuvei, kur rosās čaklie trauku mazgātāji, un tad jānonāk darb-mācības kabinetos. Atverot durvis, rodas sajūta, ka esi ienācis īstā rotkaļu darbnīcā. Šeit sastopami ne tikai zēni, bet arī meitenes puķainās kleitiņās.

ātrumā paceļ gandrīz visi. Šis ir viens no atbildīgākajiem darba posmiem – sagatavei karsējot jākļūst tumši, bet ne spilgti sarkanai. Ja metālu pārkarsē, tas sāk kust, un materiālu var sabojāt.

Ievirzi vada rotkalis Oskars Rozenblats, kurš šo amatu māca ne tikai nometnē, bet arī bērnu mākslas skolā, kā arī vada nodarbības pieaugušajiem. Viņš darbojas savā rotkaļu darbnīcā "Sidraba drava". Oskaram visvairāk patīk darināt laulību gredzenus, jo tam katram ir savs īpašs stāsts un emocijas. Oskara sirdslieta ir arheoloģijas un etnogrāfijas popularizēšana, tāpēc arī bērni savu pirmo rotu sāk veidot, iedvesmojoties no senajiem latgaļu rotu paraugiem.

Rotkalšanas ievirzē top ne tikai dažādas rotas, bet arī pacietība, precizitāte un izpratne par to, cik daudz darba un meistarības nepieciešams vienas nelielas rotas izgatavošanai. Un kas zina, varbūt tieši šeit kāds bērns izvēlēsies savu nākotnes amatu.

Pirmajā nodarbībā bērni gatavo latgaļu spirālgredzenu ar tordētu jeb savērptu vidusdaļu – rotu, kas raksturīga 12.–13. gadsimtam. Darbs sākas ar pirksta apkārtmēra nomērīšanu. Pēc tam šis garums jāatzīmē uz metāla stieples un ar knaiblēm jānogriež vajadzīgais gabals. Kā izrādās, tas nemaz nav tik vienkārši.

Nākamais uzdevums ir ar āmuru saplacināt metāla stiepli, līdz tā kļūst aptuveni divreiz platāka. Kad visi vienlaikus ķeras pie darba, telpu piepilda ritmiska āmuru kladzoņa, un uz brīdi šķiet, ka esi nokļuvis senā amatnieku darbnīcā.

Pēc kalšanas metāls kļūst ciets, tāpēc tas jāsakarsē ar gāzes degli. Uz jautājumu: «Kurš būs pirmais?» roku zibens

Amanda

Kas jauns tavā dzīvē?

Kad draugi satiekas, viens otram jautā: kas jauns? Pajautāsim!

Nodejoju Gobas deju

Aloīda Jurčenko,
ievirzes Dzimtas spēks

vadītāja:

“Par to, kas jauns, mēģināšu atbildēt pēdējā

gada griezumā. Lielākais jaunums – sasniegts vecums, kad varētu doties pelnītā atpūtā. Lai arī turpinu strādāt sev piemērotā režīmā, šīs robežas sasniegšana rosinājusi pārskatīt aizvadītos darba gadus. Esmu pateicīga liktenim un iespējām, kuras tas man ir devis, jo savā ceļā esmu satikusi daudz talantīgu, varošu un brīnišķīgu cilvēku, kuri iedvesmojuši arī mani.

Protams, priecājos, ka mani mīļie ir sveiki un veseli, ka mazbērni aug un aug arī viņu varēšana. Šogad īpaši izdevās izbaudīt pavasari. Tik sulīgu un krāšņu, šķiet, nekad agrāk nebiju piedzīvojusi.

Un vēl... Pirmo reizi kopā ar sieviešu klubiņa “Iedvesma” dalībniecēm šā gada maijā mūsu lauku sētā izdejojām Gobas deju. Gobas deja ir rituāls, kurā ar dejas soļiem tiek izdejota pateicība, mīlestība un svētība mūsu Zemei. Tas bija tā vērts! Aicinu arī tevi pievienoties dejojājo pulkam! Lai visiem ražīga šī vasara!”

Esmu sievasmāte

Ieva Treimane
no Darba grupas:

“Sācies pārmaiņu laiks. Lielu sava mūža daļu esmu bijusi kā cāļu mamma, kas tur rūpi un vāķi savus cālēnus.

Šobrīd mani putnēni izspurdzuši lielajā dzīvē, un tūlīt, tūlīt mana ligzdiņa paliks pavisam tukša. Izbaudu to un mācos nejaukties viņu gaitās, baudīt dzīvi un nodarbināt sevi ar to, kam tad, kad bērni bija mazi, nebija ne laika, ne spēka. Dziedu, tamborēju, baudu mākslu.

Šis laiks sakrīt arī ar izaicinājumiem profesionālajā laukā. Esmu skolotāja, tomēr, kad dzima jaunākie bērni, skolas darbā vairs neatgriezies. Tagad, pēc n-tajiem gadiem reklāmas un poligrāfijas jomā, esmu gatava atgriezties skolā. Esmu atvērta brīnumiem, kas nāk.

Ak, un vēl aizmirsu svarīgu jaunumu – esmu oficiāli kļuvusi par sievasmāti.”

Pārtapšanas laiks

Andris Tomašūns, ievirzes
Pie saimniekiem vadītājs:

“Apgūstu strādājoša pensionāra iemaņas un turpinu brīnīties, kāpēc nav laika. Labi, ka nav jātaupa laiks,

pie pirmās iespējas satiekot mazbērnus. Tātad atkal pienācis pārtapšanas laiks. Priekšā daudz nezināmā, taču tas ir tik skaisti!”

Jau gadu dzīvojam Latvijā

Gints Malzubris
no Darba grupas:

“Nu jau vairāk nekā gadu veci jaunumi ir tādi, ka mūsu ģimene kļuvusi vēl

kuplāka un mūsu mīļajiem dvīņiem piebiedrojies jaunākais ģimenes dalībnieks Hugo, kuram šobrīd ir pusotrs gads. Savukārt ģimenes vecākais dēls Ralfs pirms pusgada sasniedza pilngadību.

Pēc desmit gadiem Jaunzēlandē šobrīd jau vairāk nekā gadu dzīvojam Latvijā. Septembrī plānojam doties atpakaļ uz Jaunzēlandi, kur pavadīsim ziemu, lai pēc tam pavasarī atkal atgrieztos Latvijā.

Septembrī atsāku dejojot tautas dejas. Šo sezonu pavadīju kolektīvā “Dzirnu senči”, un mans emocionālākais notikums bija uzstāšanās Lāčplēša dienā lieluzvedumā “Indulis un Ārija” Xiaomi arēnā. Tas bija tik jaudīgi un emocionāli piepildīti, ka vēl ilgi nevarēju atgūties un aptvert notikušo.”

Gaidām ģimenes pieaugumu

Mētra Preisa
no Darba grupas:

“Grūti iedomāties, kas nav jauns, – viss ir jauns. Pēdē-

jā laikā notikušas ļoti daudzas pārmaiņas, un svarīgākā – ar vīru gaidām ģimenes pieaugumu. Tas arī ir pats svarīgākais.”

Desmit ceļojumi vienā gadā

Dora Rimkus,
Ģimeņu semināra vadītāja:

“Šobrīd dzīve mani tur patīkamā tonusā. Dienas aizvadu stacionārā

ginekoloģijas nodaļā, dzemdību zālē un pieņemšanās. Darbs ir intensīvs, taču tikpat apzināti cenšos atrast laiku arī savai ģimenei, kurai vēlos veltīt nedalītu uzmanību. Bieži aizdomājos par to, ko reiz lasīju kādā grāmatā: izbaudi, kamēr tavs bērns grib ar tevi pavadīt laiku. Pusaudžu gados bērni vairāk grib pavadīt laiku ar draugiem, un vecākiem var nākties palikt otrajā plānā. Tad nu es patiešām ņemu katru brīvo brīdi, ko varu pavadīt ar ģimeni.

Visu pagājušo gadu paņēmu apzinātu pauzi no darba un kopā ar vīru un dēlu kārtīgi izceļojāmies. Vēl nekad līdz šim nebiju piedzīvojusi desmit ceļojumus gadā, bet visam pienāk pirmā reize, un mums ļoti patika.

Ilgi gaidījām arī 3×3 saietu Strenčos – veselu gadu. Beidzot tas ir pienācis, un mēs varam piedzīvot mūsu šīs vasaras intensīvāko atvaļinājuma nedēļu. Lai mums visiem forša nedēļa un paliekošas atmiņas!”

Lolita

Pūkas un skaistas

- Ieviržu vadītāju pirmajā sapulcē Lauris Cekuls ar pastieptu plaukstu iet garām rotkalim Uldim Melbergam un saka: “Dod pieci, muļķis vecais!”
- Viesu nama pagalmā satiekas Zane Kažotniece un Inga Kalviņa. Zane jautā: “Kur tu gulī?” Inga atbild: “Tepat augšstāvā, lielajā zālē.” Zane jautā: “Cik jūs tur esat?” Inga saka:

“Septiņpadsmit.” Zane bēdīga: “Laimīgā... mēs tikai seši.”

- Nīkšana vēl nav sākusies, telpā tumšs. Tālākajā stūrītī sēž dažas dāmas. Ienāk Alberts Rokpelnis un jautā: “Vai tad gaismu neslēgsiet?” Dāmas atbild: “Nē, tumsa – jaunatnes draugs! Ja ieslēgsi gaismu, uzreiz visi redzēs, ka mēs te klusi sēžam tādas vecas.”

Praktiski padomi

Rīvjū paradīze un pieaudzētas skropstas

Nedēļas laikā var pienākt brīdis, kad nepieciešamas arī pavisam praktiskas lietas, un to Strenčos netrūkst.

Pats tuvākais ir veikals Lats, kas atrodas iepretim Strenču pamatskolai. Te gan jāņem vērā kāda nianse – tas strādā līdz pulksten 21.00, nevis līdz 22.00, kā lieliem sarkaniem burtiem norādīts uz ēkas fasādes. Ja pēc dančiem gribas pagulēt ilgāk, šajā ēkā atrodas arī ēdnīca – kulinārija Sanvik. Arī tur uz durvīm maziem burtiem norādīts mainīts darba laiks.

Ja kaut kas jau aizmirsies, saplīsis vai pazudis, iespējams, trūkstošo lietu var atrast apģērbu veikalā 4 Gadalaiki vai Majapidamistarbēd jeb saimniecības preču veikalā Valrek. Šķiet, ka tur var atrast gandrīz visu. Plauktos ir ap divdesmit dažādu rīvjū, vismaz divdesmit divu veidu lietusmēteļi un pat krūzes ar Gustava Klimta gleznu reprodukcijām. Ļoti iespējams, te atradīsies arī tas, par ko nemaz nezināji, ka tev to vajag. Ja tomēr šajos veikalos nepieciešamās lietas nav, nedaudz tālāk, iepretim

parkam, pa senām koka durvīm var nokļūt aptiekā Mana aptieka un apģērbu, apavu, bižutērijas, kosmētikas un citu preču veikalā Liona. Veikala pārdevēja apgalvo, ka šeit parfimērija esot lētāka nekā frizētavā.

Dodoties uz veikalu TOP, kurš strādā līdz 22.00, atrodas ziedu veikals HAPA un zooveikals Kika-5. Tiesa, pirmajā brīdī tas vairāk atgādina makšķernieku paradīzi nekā mājdzīvnieku veikalu, bet – esam taču pie Gaujas.

Ja nu tomēr plašajā veikalu klāstā neizdodas atrast vajadzīgo, blakus TOP veikalam ir trīs pakomāti, uz kuriem kāds mājinieks vai draugs var ko atsūtīt. Ap stūri no pakomātiem var atrast arī kafijas automātu, bet pretī zobārstam, bibliotēkas ēkā, var pieaudzēt skropstas.

Amanda

Fotomirkļi

Edmunds Barkāns demonstrē, cik viegli ēdamteltis pārveidot par dušu, turklāt lietusūdens dušu.

Veikalā pāri ielai unikāls piedāvājums – aparāts TOMRA. Tas piedāvā dažādas masāžas – galvas masāžu, apkakles zonas masāžu un muguras masāžu – attēlā pa kreisi gana labi redzams tas caurums, kurā jāielien. Ja ir kāds brīdis – aizejiet un izmēģiniet! Un pēc tam pastāstiet redakcijai, kā bija. Gaidīsim atsauksmes!

Iepazīšanas vakarā bariņš saieta dalībnieku tik ilgi jutās kā karaļi, kamēr ar Induļa Bērziņa mākslīgi intelektuālās rokas pieskārienu arī tika iecelti par karaļiem.

Saieta avīzie veido: raksta **Lolita Lūse, Eva Eglāja-Kristsons, Iveta Celmiņa** un **Amanda Bergholde**, fotogrāfē **Baiba Krūmiņa**, visu kopā saliek **Madara Kitnere**.